

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 395/2023
25.04.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Мирољуба Томића, Татјане Вуковић, Невенке Важић и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Звезданом Говедарица Царић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела недозвољено складиштење робе из члана 176а став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Соње Крњић, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Старој Пазови К 958/21 од 20.10.2022. године и Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 308/22 од 06.02.2023. године, у седници већа одржаној дана 25.04.2023. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Соње Крњић, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Старој Пазови К 958/21 од 20.10.2022. године и Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 308/22 од 06.02.2023. године, у односу на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у преосталом делу, **ОДБАЦУЈЕ.**

Образложење

Пресудом Основног суда у Старој Пазови К 958/21 од 20.10.2022. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела недозвољено складиштење робе из члана 176а Закона о пореском поступку и пореској администрацији, те му је изречена условна осуда и утврђена казна затвора у трајању од 3 (три) месеца и истовремено одређено да се иста неће извршити уколико окривљени у периоду од једне године рачунајући од дана правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело, а као споредна му је изречена новчана казна у износу од 100.000,00 динара коју је дужан да плати у року од три месеца од дана правноснажности пресуде, с тим што уколико новчану казну не плати у остављеном року, суд ће исту заменити казном затвора тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора. На основу члана 176а став 4. ЗПП у вези члана 87. КЗ, према окривљеном изречена мера безбедности трајног одузимања предмета, а како је то описано у изреци првостепене пресуде. Истом пресудом, на основу члана 264. у вези члана 261. и члана 262. ЗКП, окривљени је обавезан да плати паушал у износу од

5.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом извршења.

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 308/22 од 06.02.2023. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, а пресуда Основног суда у Старој Пазови К 958/21 од 20.10.2022. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднела је бранилац окривљеног АА, адвокат Соња Крњић, у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости, преиначи другостепену и првостепену пресуду и донесе ослобађајућу пресуду у односу на окривљеног АА, или да укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Соње Крњић је неоснован у делу који се односи на повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен и нема законом прописан садржај.

Бранилац окривљеног АА, у поднетом захтеву за заштиту законитости истиче да је првостепени суд учинио битну повреду одредаба кривичног поступка, јер је у конкретном случају наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења, имајући у виду да је, а према ставу одбране, време извршења кривичног дела током 2014. и 2015. године, а не како је то наведено у изреци првостепене пресуде, према којој је окривљени радње описане у изреци првостепене пресуде извршио неутврђеног дана у времену од 01.01. до 06.07.2021. године.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног којима се указује на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, се по оцени Врховног касационог суда не могу прихватити као основани из следећих разлога:

За кривично дело из члана 176а став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији, за које је окривљени АА оглашен кривим, прописана је казна затвора у трајању од три месеца до три године и новчана казна.

Према члану 103. став 1. тачка 5) КЗ прописано је да се кривично гоњење не може предузети када протекне три године од извршења кривичног дела за које се по закону може изрећи казна затвора преко једне године.

Надаље, у члану 104. тачка 6. КЗ прописано је да застарелост кривичног гоњења настаје у сваком случају кад протекне двоструко време које се по закону тражи за застарелост кривичног гоњења.

Из изреке првостепене пресуде се утврђује да је окривљени АА предметно кривично дело извршио неутврђеног дана у времену од 01.01. до 06.07.2021. године. Имајући у виду напред цитиране законске одредбе КЗ које се односе на наступање застарелости кривичног гоњења, неосновано се у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног наводи да је у конкретном случају наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења за предметно кривично дело за које је окривљени оглашен кривим, с обзиром да би за ово кривично дело застарелост наступила 06.07.2024. године, док би за исто у сваком случају апсолутна застарелост кривичног гоњења наступила 06.07.2027. године.

Имајући у виду све напред наведено, наводе из захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног да је побијаним правноснажним пресудама учињена повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, Врховни касациони суд оцењује као неосноване.

У поднетом захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног указује да првостепени суд није ценио одбрану окривљеног у делу где се позива на правну заблуду, а имајући у виду тврдње да окривљени није знао да је забрањено држање нафтних деривата у кући, у количини како је то описано у изреци првостепене пресуде. С тим у вези се окривљени сагласио да му се изврши претрес куће без наредбе и одмах изјавио колико нафте држи у кући. На описани начин, по ставу овог суда, бранилац окривљеног правноснажне пресуде побија због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, односно повреде закона из члана 440. ЗКП.

Поред тога, бранилац окривљеног као разлог подношења захтева наводи да приликом одмеравања казне суд није у довољној мери ценио све олакшавајуће околности на страни окривљеног, а у смислу члана 54. КЗ, чиме суштински, иако исту не нумерише, указује на повреду закона из члана 441. став 1. ЗКП.

Међутим, погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, односно повреда закона из члана 440. ЗКП, као и повреда закона из члана 441. став 1. ЗКП, нису предмет разматрања од стране Врховног касационог суда у поступку по захтеву за заштиту законитости, дакле, нису дозвољени разлози у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног преко браниоца, због чега је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА у овом делу одбацио као недозвољен.

Најзад, у поднетом захтеву се указује на повреду одредбе члана 36. Устава РС и у прилог томе цитира судска пракса у односу на коју је Основни суд у Старој Пазови и Виши суд у Сремској Митровици различито пресуђивао, у истој правној ствари.

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП), а у случају из члана 485. став 1. тачка 2) и 3) овог законика, мора се доставити одлука Уставног суда или Европског суда за људска права.

Међутим, како у конкретном случају бранилац окривљеног није доставио одлуку Уставног суда ни Европског суда за људска права којима је утврђено да је окривљеном или другом учеснику у поступку повређено или ускраћено људско право и

слобода који су зајемчени Уставом или Европском конвенцијом за заштиту људских права и основних слобода и додатним протоколима, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног у овом делу одбацио, јер нема законом прописан садржај у смислу члана 484. ЗКП.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног, Врховни касациони суд је на основу члана 491. ЗКП, захтев за заштиту законитости у односу на наведену повреду закона одбио као неоснован, док је у осталом делу на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП, захтев одбацио као недозвољен, те је на основу члана 487. став 1. тачка 3) у вези члана 484. ЗКП, захтев одбацио јер нема законом прописан садржај.

Записничар – саветник
Звездана Говедарица Царић,с.р.

Председник већа – судија
Бата Цветковић,с.р.

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић